

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 3.11.2024 – XXXI niedziela zwykła	
9.30	O pokój wieczny dla zmarłych członków Towarzystwa Irlandzko-Polskiego i Polskiego Ośrodka Społeczno-Kulturalnego w Domu Polskim
11.00	Dorota i Zbigniew Szlachta z rodziną o Boże błogosławieństwo
12.30	Za polecanych w wypominkach -2
18.00	+Władysław Mosakowski i za zmarłych z rodziny
Poniedziałek 4.11.2024	
19:00	Int. wolna
Wtorek 5.11.2024	
13:15	St. Anne's family intentions
19:00	rezerwacja
Środa 6.11.2024	
19.00	Za dusze w czyśćcu cierpiące
Czwartek 7.11.2024	
19.00	Int. wolna
Piątek 8.11.2024	
19:00	Za polecanych w wypominkach -3
Sobota 9.11.2024	
17:00	Int. wolna
Niedziela 10.11.2024 – XXXII niedziela zwykła	
9.30	Int. wolna
11.00	W intencji Joanny i Andrzeja w 10 rocznicę zawarcia sakramentu małżeństwa, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej
12.30	Za polecanych w wypominkach -4
18.00	+Jadwiga Nartowska i zmarli z rodziny

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY

ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor

ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8

Telefon do biura: 087 239 3235

www.kosciol-dublin.pl

e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Credo

Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

XXXI niedziela zwykła

3.11.2024

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mk 12,28b-34)

Jeden z uczonych w Piśmie zbliżył się do Jezusa i zapytał Go: „Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?” Jezus odpowiedział: „Pierwsze jest: „Słuchaj, Izraelu, Pan, Bóg nasz, Pan jest jedyny. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”. Drugie jest to: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Nie ma innego przykazania większego od tych”. Rzekł Mu uczoney w Piśmie: „Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary”. Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: „Niedaleko jesteś od królestwa Bożego”. I już nikt więcej nie odważył się Go pytać.

Dzisiejsza perykopa przywołuje jedną z jakże częstych na kartach Ewangelii scen rozmowy Jezusa ze Swymi oponentami - faryzeuszami. Ci ostatni to, wbrew dzisiejszej obiegowej opinii, nie tyle sceptycy-ateiści, co w sumie bliscy duchowo Mesjaszowi gorliwi wyznawcy judaizmu. To co stanowi oś ich sporu z Chrystusem, to nie sama wiara w Boga, zmartwychwstanie, czy istnienie aniołów, a kwestie sposobu sprawowania codziennego kultu religijnego podlegającego w myśl przekonań faryzeuszy nie tylko zawartym w Torze regulacjom Prawa Mojżeszowego, ale i obrośniętym do granic skostnienia licznymi przepisami tradycji religijnej. Właśnie o hierarchię tych 613 norm zwyczajowych zwanych micwot zadaje podchwytliwe pytanie rozmówca Jezusa. Opowiedzenie się przez oponenta za którąkolwiek z nich wpływałoby go automatycznie w liczne w tym środowisku spory doktrynalne i zawsze przysporzyłby mu jakichś wrogów. Jezus świetnie to rozumiejąc odwołuje się do norm dużo starszych i dużo ważniejszych. Przywołana przez Jezusa, a zaczynająca się od słów: 'słuchaj Izraelu' codzienna modlitwa to słowa pochodzące nie od ludzi, a bezpośrednio od Boga. Także i dziś wzywa ona, tak samo jak ponad trzy tysiące lat temu, do codziennej miłości i wierności Bogu Jedynemu oraz wypływającej z niej miłości wobec innych ludzi – bliźnich.

Komentarz został przygotowany przez Bractwo Słowa Bożego

KALENDARZ LITURGICZNY

4 listopada 2024 - Wspomnienie obowiązkowe św. Karola Boromeusza, biskupa

Kolekta Niedzielną - 27.10.2024

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty rejestrowane
€ 650	€ 235	€ 25	€ 55

4 listopada 2024 - Wspomnienie obowiązkowe św. Karola Boromeusza, biskupa

Św. Karol posiadał bardzo szczególne cechy charakteru, którymi kierował się w życiu. Była to siła ducha i woli, jasny pogląd na rzeczywistość i niezłomna wola. Posiadał jeszcze jedną ważną cechę – pokorę – wypracował ją z wielkim trudem pracy wewnętrznej. Podczas całego swojego życia i pracy pasterskiej św. Karol usiłował zjednoczyć sobie dwie cechy – moc i łagodność. **Podczas wielkiej zarazy** (w Mediolanie w roku 1576) **sam nawiedzał chorych, zaopatrywał umierających**, przewodniczył ulicznym procesjom pokutnym, bosy, z powrozem na szyi i krzyżem w ręku. Był surowy dla siebie, oddany całkowicie wyczerpującej pracy duszpasterskiej. Majątek osobisty rozdał ubogim.

Umarł w Mediolanie 3 listopada 1584 r., gdy opiekował się ofiarami wielkiej zarazy. Został kanonizowany w roku 1610 przez Papieża Pawła V.